

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 778. Hadriani Pap. Annus 7. Leonis IV. Imp. Annus 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

namque ad hunc usque, qui fuerunt tempore beati caroli...
Ad hoc etiam spectat, quod cum quæ recitarentur in
Ecclesia Martyrologia sicut sancti Hieronymi, sive Bede,
benigna nimis videtur atque ieiuna: inquit V. siardum
monachum doctrinam præstantem in his laborare, ut illud
quod in Ecclesia quotidie legeretur, Martyrologi red-
deret opulentius. Est de his ad Carolum eiusdem aucto-
ris brevis præfatio, quæ & in his studio Caroli erga fa-
voris commendatum, & sua in opere perficiendo in-
dustria pariter testata redditur, quæ sic se habet:

**Domine Regem postquam Carole Augusto V. suat du indigne fa-
ceret & monachum perentem in Christo carnam.**
Munus, later vestram celsitudinem, sapientissime Princeps,
quod alter nominat, in mandatis antiquarum fidei, ut quæ quæ in
ipso præcipit Ecclesiastica dogmate corporis, minus per se ipsum in-
uentum fuerit, deo animo pro posse supplere, vel certe, suppleri opta-
re. Quæ etiam quidem sollicitudine, vestre, sive ordinarum, iusto,
legitimo admoto, me ad hoc, esse indignum compellit, quatenus
sanctum factis atque necessario reuelandis festinatibus, ex qua-
bus iam præcedentium Patri. in Martyrologi in quatuordecim con-
tinetur. Ecclesiæ, in ipso eorundem solemnitate hoc
quod multo propria negligentia excessum, quo etiam postris talis
capituli officii. Præterea & venerabilis Hieronymi scilicet & Bedæ
per hystoriam ipsi, quoniam successum super hoc, prout ab eis scri-
ptis, quorum prior breuitatis studens, alter verò quoniam plures Ka-
lendarum dies in illis relinqueret, multa inueniuntur hanc op-
eræ præterisse necessaria. Quæ tamen sentio, censi, & Flori me-
morabili viri latius a tam in eo ipso negotio sequi vestigia, præfor-
tam in secundo eius libro, ibi enim multa, quæ in priori omiserat,
& retinere & addidit. At si quid præter quod ab illis accepti in hoc
tempore audiam, aut notatam esse, sagax a me imagine id per quæ-
situm agnosci poterit.

Ceterum, benevolentiam, idcirco hanc exiguitatis meæ præse-
ntandam hanc quædam inferre malui, ut sciretur non me in his
vsum leuiter comminere, sed potius vestri (ut erat & gratum) pa-
trasse impetiri, Catholicorum fidei solita consuetudinem, pa-
triatam. Vnde quod vestrum est obsecro, ut si ipsam decerni-
tur perperam tantum anchora reuocetur, quod videlicet præsentibus
regibus examini auctoritate & futuris tunc a auctoritate firmen-
tur examini. Excellentiam magnitudinem vestre aper omnia antea
curanda Rex Regum Dominum sua dignetur custodire potentia.
Amem.

XII. Sed quid insuper 1 & 2 libros eiusdem, de quo nuper
diximus, Albini Flacci de Diuinis officiis monita eiusdem
Caroli fuisse ab eo elaborator: firma est omnium senten-
tia. Quod etiam quæ ad officia Ecclesiastica rite dispen-
da Hadriani Papa elaborauit (ut Amalarius ait) Anti-
phonarium atque Responsoriale: omnia petitione Ca-
roli ab eo edita esse pariter existimantur.

Sed & quod præter ceteris, eidem Carolo Magno de-
bemus ingens opus illud ab eodem Alcuino, sive Albino
elaboratum, quo totius diuina Scripturæ tam veteris,
quam noui Testamenti vulgata editio emendata est. Ac-
ciderat enim, ut ipsa multiplicium librorum extrinse-
cum vitio, mendis obiecta iam vilis esset: quod perini quo
animo ferens Carolus, ut quam emendatissima ederetur,
in præstantissimæ vendicaretur integritatem atque splen-
dorem, studio propensiori curauit. Cuius rei hanc facit
mors in Capitularibus intertextum elogium illis verbis:

**Voluimus (et ita Missa nostra mandauimus, & præcepimus, ut
in Ecclesia libri canonici veraces habeantur, sicut iam in alijs Ca-
pitularijs præ mandauimus, hac ipse, qui ut quod omnes reuoc-
gerent, ob nimiam difficultatem, omnino perferretur, o-
pus delegauit Albino, ut absolueret. Qui in id ipsum viri-
bus totis inuigilans, in ipsam diuinam Scripturam e ve-
tustioribus ac verioribus fontibus descriptam recognouit,
et emendatam eidem Carolo Magno obtulit, ad quam cal-
cem, hos quos hic descriptos leges veritas apponit, per e-
pigrammata diuersi dithyrambos. Extat eiusmodi verbi-
tulariorum codex, Alcuini labor, in Vallicellana nostra
bibliotheca, ubi velut ingenitissimum asseratur, vtpo-
te quod viri eruditi, qui in emendatione Vulgatae scri-
pturæ**

nostrum tempore laborauerunt, eo ut antiquiores sunt vti, cui
& plurimum detulerit. Porro primum Albini episcopi cam-
ma sic se habet:

**Nomine Panden proprio vocitare memento
Hoc corpus sacrum, testor, in ore tua.
Quod non, à multis cessat litibus hinc dicit,
Nemine non proprio, ut lingua Pelagica docet,
In hoc, dicit a Dei conduntur nostris summi,
De quibus ego vates in ore cano:
Est mihi lex diuini dulcis super omnia mella,
Ceteris atq, auri multo multa super,
Struunt hanc, Domini famulus custodice arcem,
Cui merces celsiperpes in arce manet.
Cedunt illi quot sunt in corpore sancta
Depsidiosa leti erula varis,
Mercede habeat, Christi donante, per annum
Tot Carolus Rex, qui scribere iussit eum.**

Aluud.
Hæc diuina Dei placet Scriptura, præcætat
Sensibus atq, oculis, testor, benefice tuis
Spiritu hanc caris sanctum ait ab arte,
In qua vera fides fulget & alma salua.

Aluud.
Pro me, quisq, legat versu, orate memento:
Alcuius dico ego. Tu sine fine vales.

Aluud.
Magni magna Deo portante emittit templo,
Quæ latidant & suauis ore pio populus:
Parua sed vultus Dominum duo nomenclata præfert
Nobilium deus famine veridice.
Non ego parua tuis, Kellor, minoris gata
Infero, persona sua nota parua li, et.
Munera sed Dominus, casti filii in iura Regni
Forsit tibi, plebs, optime Rex, mouebo:
Nempe nona: veteris pariter pio famine legi
In hoc, clauduntur corpore quo pro sacra,
Hæc ego porto libens ad sacra sacra templi,
Quod tua mens meritis candida alma Deo,
Luceat ut præsto Christi sit semper in illo
Iste liber, resonat verba superna Dei.

Aluud.
Nata rudi pelagi sacro crepta ab vniu
In partem veniens, peliora lata tenet.
Sic scripto fessis columm sub calce laboris
Deposens habet at pellor a lata latu,
Ille Deo dicit genas pro fessis vna,
Præq, laboro agat fructibus & tempore.

Aluud.
Perge ibelle sacre cunctis præclarior odia
Vestris pacifice nam, misere Deo.
Et pete præclar: præclar a palatia Regis,
Fermanas Christi semper in ede sacra,
Atq, Dei famula peca fer maera cunctis,
Delecta quæ Dam in præcætat, atq, regat,
Quæ in la ter de fide, dicit quæ, si mper amore
Cum La brymis optans, ut vgerant, vili ant.

Hucusque Alcuini veritas ex dicto codice, cuius cum
ordinarium vetustatem pagina elice exeli, consumpta, &
clara ceteris obliterati, describi vix poterunt. Post au-
tem emendata hinc inde non sine labore de Alcuino fra-
gmenta, iamque edito præfenti Annalium tomo, con-
gigit dil geozial Henrici Canisi Noui omagi Canonici præ-
fessoris in Academia Ingolstadtensi, de antiquitate Eccle-
siastica bene merentis, & cum alijs veteribus Antiqua-
reccionis (hæc enim titulo inscripti leguntur duo tomab
eo editi) in lacum prodit eiusdem Alcuini ad diuersos epi-
tolas sexagimaseptem, et quibus non nihil præteris To-
pici fuisse locupletandus, si ante eius editionem, eisdem
ordie Rex fuit. Verum in hac Appondice, ut de alijs mul-
tis fieri cont. git) que maioris momenti esse cognouimus,
hic addenda atq, edenda curauimus. In pe mis verò illud,
quod cum eisdem Alcuini tēpore in dēcora primum le-

* inq; hoc
et al. tit

* Inq; hoc

CHRISTI 778. HADRIANI PAP. 7. LEONIS IV. IMP. 3. Ecclesiast. HADRIANI PAP. 7. LEONIS IV. IMP. 1. CHRISTI 778. 374

